

Můj učitel je Umbrtka

Umbrtka

Můj učitel je Umbrtka z Plzeňského skartu
Neúnavný popíječ rýžového čaje
V chlupatých nohách oděný
Dělník který stárne
Tak jako stárnou ženský na poště
A jejich poštěváky šednou

Jako stárne mlaskání na seřadišti retů
Jako stárnou naše divotvorné rituály
Kopřivové valy jimiž víří bílé řízy
Kazatelů bříz a věští
Úkroky a nedohledné ticho
Stárne prarodičky břicho pošlapané z obou stran
A po nárožích tažené co nevěstina vlečka
Kterou šedesát let zapomněli sundat
Jako stárne pohled do dlaní
A knihy v dešti kůra fotky v bookletech
Ta černobílá staveniště
Jako stárnou sbohem stárnou příště
Stárne do koberce uvězněný dým
Po chodbě se berlí pustá chvíle
Chvíle kdy se starý stává nejstarším
Tak stárne náš pán Umbrtka
Tak jako závist
V podbřišku má vodojem a povolený závit skrání
Jako stárnou přátelé
Ať navzájem
Či stejně věrně v neshledání

Změno
Která vkládáš bolest do zubů
A nedopalky pod šupiny jikernáčů v Radbuze
Špalírem tvých nebozezů prolínám a lezu
Hrnu nártý duny pilin
Mých a nebo cizích
Už teď je to jedno
Jedno
Co teprv jak moc to bude nakonec

Z cihlových pohárů mi do ucha
Nalévá jedy Plzeň
Spánková porucha
Tam na soutoku předposledních let
Jen těch cihel těch je pořád
Míň a ještě míň ještě až nevidět
A zajíc třínohý no jen si na něj sednout
Kolejemi táhne divnou stopu a mě v ní
Ale nic tam není
Do něčeho kopu a jdu zpátky Umbrtko

Alikvotní kvikot
Čuník z kamionu vypadlý se táže
Prejže kde že jsou tu jatka
Já mu lžu že nepovím
A všichni tady bloudí
Tápe střelmistr strejc demoliční
Putující ke škodovským zdím

Ubíjím ho přepálenou cihlou
Podřezávám hranou téže cihly
U Ježíška v křoví ležím skrytý
Nebo je to možná jenom ve snu
Možná zdá se jemu a ne mně
Krvi je to stejně všechno jedno
Pohůnkové záhubě se vyhli
A již přinášejí kabely a dynamity
Těžké dvoukoláky táhnou
K promodlené továrně

Pohřbili jsme svoje psy
Vepřík na talíři voní a táže se na knedlíky
A shání se po zeli
Komíny u kolejí zmizely
Kameny z mezi pražců zmizely
Stavební stroje zmizely
Zpřelámali milí lidé komínové femury
Nebude už prafabrika
Hlavou dolů vandrovati po obloze
A tu hlavu pneumaticky rozesbíjeli

V síti trosek Škodovky v nedohledném tichu
Potkávám učitele Umbrtku
Jeho tvář naložený kapsář
Oči jako myši kočkou na rohožce
Na hliněné haldě dřepí pietu
Na kolenou těžkou tlamu zemřelého jednorožce
Krmí patou strupatého chleba

Oba

Oba se usmívají